

DE TANK

nr. 295
Augustus 2025

P.10

DE LAATSTE ZWARE JONGEN

IN DIT NUMMER

P.16

VETERANENDAG 2025

P.18

CITROËN-KEGRESSE C4P

P.24

FORD T AMBULANCE, MODEL 1917

Ledenbijeenkomst IJzendoorn

Ook dit jaar werd onze landelijke bijeenkomst gehouden in IJzendoorn waar we voor de derde keer te gast waren bij Schietvereniging Le Cartouche. Het was gezellig druk en er was veel handel aanwezig om de portemonnee te legen. Deze keer was het mogelijk om zelf met een echt wapen te schieten. Onder strikte begeleiding werd dit dan ook veelvuldig gedaan.

Bij de prijsuitreiking werden de mooiste modellen deze keer beloond met een beker en niet meer met een medaille. En natuurlijk was er genoeg stof om ook de andere modellen eens nader onder elkaar te bespreken. De leden van de verschillende bouwgroepen toonden waar ze op dat moment mee bezig zijn. Ook daar genoeg gespreksstof om informatie uit te wisselen.

Het was weer een gezellige dag!

LAATSTE ZWARE JONGEN

Lichter dan zijn voorgangers maar toch een “heavy”.

DOOR MARCEL VON HOBE

In alle grote steden in Amerika zingen en dansen miljoenen mensen op straat in het grootste feest dat men ooit heeft gezien. Het is 15 augustus 1945 en de Tweede Wereldoorlog is eindelijk afgelopen. De vijand in Europa en de Pacific is verslagen en de wereld is in vrede. Maar of men nu wil of niet, de Koude Oorlog is begonnen.

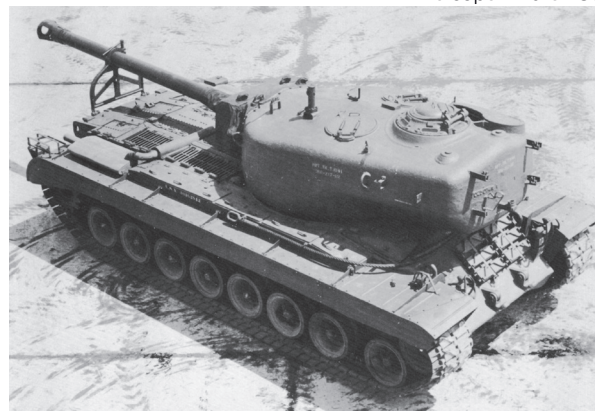
Terwijl de geallieerde tanks technisch superieur zijn paraderen er zware Sovjettanks door Berlijn. Er ontstaat een soort paniek. De nieuwe vijand heeft wapens die Amerika niet kan stoppen. Dit leidt tot de ontwikkeling van enkele van de meest indrukwekkende tankontwerpen in de geschiedenis. Stalen kolossen met enorme 120 millimeter kanonnen. Denk

van boven naar beneden: FV214, ARL-44 en AMX-50

daarbij aan de Britse FV214 Conqueror, de Franse ARL-44 & AMX-50 en de Amerikaanse M103. Maar deze beesten zijn al snel verouderd en raken in relatieve vergetelheid. Dit is het verhaal van Amerika's laatste zware tank.

Nog tijdens de oorlog was de wens uitgesproken een 'zware' en zelfs 'superzware' tank te ontwikkelen. Tegen het einde van de oorlog werken de Amerikanen volop aan zware tanks. De T29 t/m T34 tanks zijn monsterlijke voertuigen. Allemaal maken ze gebruik van een verlengd en versterkt M26 Pershing chassis met andere torens en/of grotere bewapening. Ze zijn oorspronkelijk ontworpen om het tegen de Tiger II en

De superzware T30

De geschiedenis van een '75'

6. Het einde van een Dappere

De Chemin des Dames was voor ons een positie die de vijand zich niet kon permitteren te verliezen. Er waren talloze pogingen van de Duitsers aan beide kanten; hun aanvallen waren hevig. Meerdere keren moest Sans-Peur, de bekendste van de 75's, zijn loop op deze helse zone richten wanneer de soldaten van de Pruisische garde als demonen opgewonden waren.

Het kanon begon een beetje moe te worden na zoveel dappere acties! De loop was versleten; de plaatsvervangend chef-monteur ontdekte een dunne rimpel in de loop, voorheen

Het was de dag dat Sans-Peur werd opgeroepen om, voor de laatste keer, tegen de vijand op te treden

zo gepolijst en zo helder; de scherpte van de groeven was afgeslepen. Toch bleef Sans-Peur schieten. Alleen werd hij in de batterij ontzien, zoals ook oude paarden werden ontzien als hun kracht en hun weerstand afnemen.

De groep had bij verschillende gelegenheden nieuwe kanonnen gekregen. In het voorjaar van 1918 was alleen Sans-Peur nog over van het oorspronkelijke materieel.

-- Het zal de oorlog met vertrouwen beëindigen, verklaarde Cornevin. Ja, het zal het helemaal afmaken! Ondertussen onderhield de dappere richter zijn stuk zorgvuldig en vroom! Het was de oudste van de batterij; maar was ook het best onderhouden kanon, en qua uiterlijk zelfs het jongste. Alle kale delen glansden van veel "elleboogvet" en Cornevin had de rest, het schild en de hele affuit van een nieuwe verflaag voorzien. Zo, gedrapeerd in zijn prachtige horizonblauwe jas, zag hij er geweldig uit!

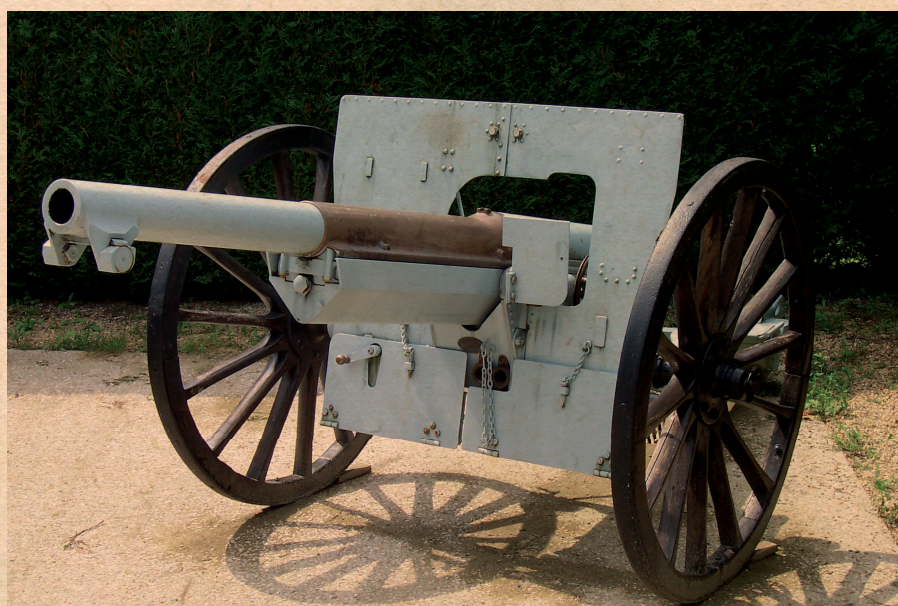
Het was de dag daarna dat Sans-Peur werd opgeroepen om, voor de laatste keer, tegen de vijand op te treden. Op 31 mei 1918 was het in batterij op weg

van Dormans naar Château-Thierry. Het nieuwe vijandelijke offensief was al vier dagen bezig.

De Duitsers dalen af richting de Marne. Fismes is al van hen. Ze bedreigen Fère-en-Tardenois. Zoals altijd gaan ze hierbij met drie of vier tegen één. Troepen die van het Russische front waren teruggebracht maakten dit mogelijk. Maar de Duitse druk nam al wat af.

Wij hebben de indruk dat de aanvaller buiten adem begint te komen, maar de dreiging blijft niettemin uiterst ernstig. Sans-Peur was, samen met de Dieulouard-batterij, verbonden aan een afdeling die tot taak had te voorkomen

Veteranendag 2025

Op 28 juni j.l. vond in Den Haag op het Malieveld de Veteranendag 2025 plaats. Vanwege de NAVO-top die een paar dagen daarvoor was 'gevierd' was er dit jaar geen mogelijkheid voor het traditionele defilé en daardoor had de Veteranendag een andere inhoud dan in andere jaren. Standhouders konden dit jaar al vroeg aan de slag met het inrichten van hun stand en één van die stands was die van de TWENOT. Het idee was van Gert Mons en natuurlijk kreeg hij na de goedkeuring van dit plan ook de leiding over de uitvoering ervan.

Op de genoemde dag stonden Gert, Marcel, Stephan en ondergetekende 's morgens om 8.00 uur bepakt en bezakt op het Malieveld om onze stand in te gaan richten. Dat proces verliep prima. We hoefden ons niet te haasten want het terrein ging pas om 11.00 open

1/72

First to Fight,
PL1939 - 042, 044 en 062

DOOR PIET VAN HEES

Poolse Halfrups

Klein maar fijn

In de aanloop naar het "Poolse weekend" van het Historama in Best half april vorig jaar was ik op zoek naar Poolse voertuigen. In de periode van de invasie tot de bevrijding was dat natuurlijk Engels materieel, maar er was toch meer? Even bladeren in mijn boeken. Ik heb een Pools boek in mijn kast staan ("September 1939") met een schitterende halfrups op de kaft. Nou zijn halfrupsen en de periode vóór de oorlog wel mijn favoriet, dus daar moest ik maar eens induiken.

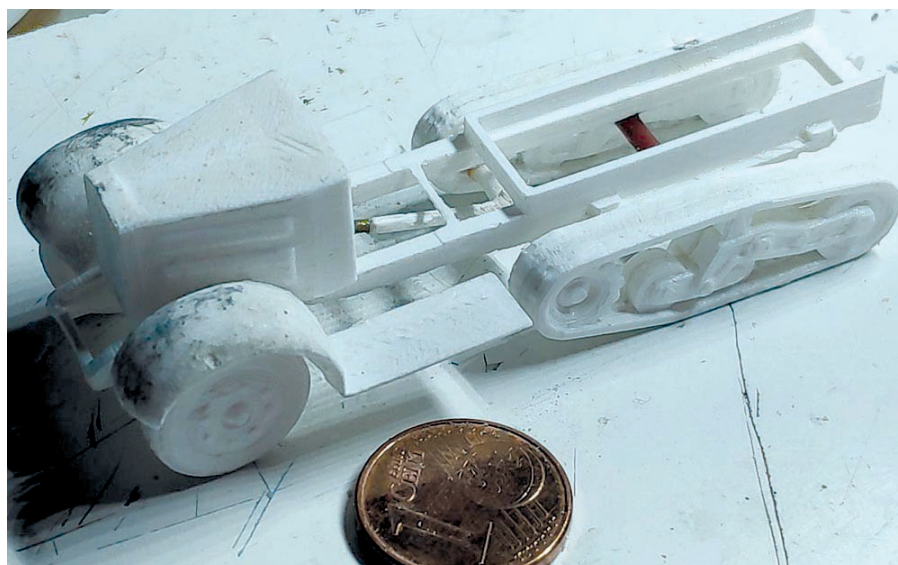
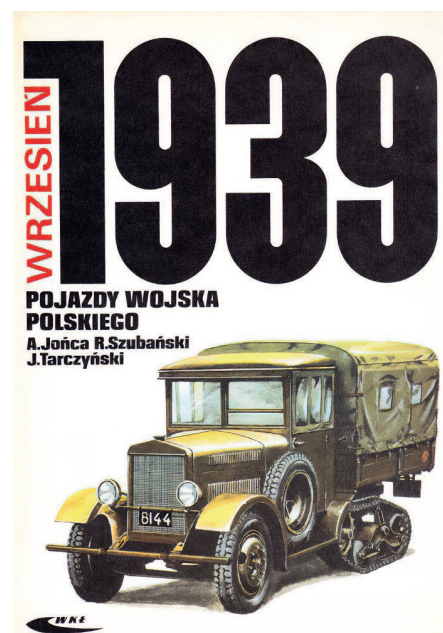
De modellen in 1:35 zijn met het (blijkbaar) verdwijnen van een bepaald resin merk niet echt dik gezaaid. Wel vond ik een 3d model. Misschien bruikbaar te maken? Een ruw simpel ding, dus dat kon ik wel eens bewerken en (in delen) printen. Als het ergens op zou lijken dan kon ik altijd het 3d model pimpen en naar een van de vrienden met een resin printer sturen. Het 3d gebakje is ongeveer 1:72, maar goed genoeg te printen voor mijn standaard.

En toen kwam Bas ineens met een mini group-build. Een lief klein kitje dat blijkbaar meer was voor strategische spellen, maar dat toch wel heel aardig was gedetailleerd. Het kitje is van "First to fight" en dat had hij even bij Roman gescoord. We kozen er elk een en Bas had hem in een uur of zo al bijna spuitklaar. Maar ze waren verschillend. Rondere spatborden, andere bak en een Pools verhaal erbij. Mijn Poolse boek heeft wel wat gegevens, alle foto-onderschriften zijn er ook in het Engels en Frans bij, maar erg veel achtergrond info over wat en waarom bevat het niet. De Poolse Wikipedia heeft wat meer gegevens en toen ik alle informatie naast elkaar

zette ontstond er een aardig beeld. Bas splitste me ook nog een geweldig boek in mijn maag: "No greater ally" van Kenneth K. Koskodan. Toen vielen er veel dingen op hun plaats en snapte ik de fascinatie van Historama met de Polen ineens helemaal. "Aanrader" was hier een understatement! En ik dook verder in de ontstaansgeschiedenis van de Poolse motorisering van de dertiger jaren. "Ja Bas, leuk" zei ik "maar ik ga niet weer een website maken!" "O", zei Bas doodleuk, "dan maak je toch een artikel voor DE TANK!" En zagezegd, zo gedaan!

ONTWERPGESCHIEDENIS
Polen heeft in de periode na de 1e Wereldoorlog geen eigen autofabrieken. Er wordt met de Italiaanse Fiat fabrieken een licentie opgezet. In 1932 is de 2½ tons Polski-Fiat 621 het resultaat. Net als Nederland bekijken de Polen hun grote buurman met gemengde gevoelens en enig argwaan. Al snel zijn ze volop bezig met het maken van afleidingen van dat

eenvoudige standaardproduct. Aan een verkort en verzaamd chassis wordt een Kegresse aandrijving gekoppeld, die onderdelen gemeenschappelijk heeft met de 7TP tank, waarvan in 1934 de

Ford T Ambulance, Model 1917

Mensenredder op spaakwielen

V.6. Saev. South of Reims. Main street an American ambulance car.

DOOR KEES BLIJLEVEN

SOFT
SKIN

Tijdens een bezoek van een Franse missie in april 1917 aan de Verenigde Staten werd aan het War Department een verzoek van de Franse regering voorgelegd voor de levering van voertuigen voor 100 ambulance-afdelingen, elk bestaande uit 20 voertuigen en ongeveer 25 manschappen van het Franse leger. Dit verzoek lijkt te zijn ingegeven door de aanwezigheid destijds van eenheden van de American Ambulance Services (particuliere organisaties) bij het Franse leger, waar ze onderhouden werden door vrijwilligers in Frankrijk en de Verenigde Staten. De Secretary of War gaf daarop de Surgeon General de opdracht om de hiervoor benodigde troepenmacht op te richten en uit te rusten.

Het ontwerpen van de te bouwen voertuigen werd onmiddellijk opgepakt door de ambulancecommissie van het Medical Department. Omdat de Franse regering specifiek de Ford-ambulances had genoemd werd elke bron van informatie over het ontwerp en de benodigde materialen zo grondig mogelijk onderzocht als de tijd toeliet. Iedereen die dienst had gedaan bij de American Ambulance Service in Frankrijk en die kon worden gelokaliseerd, werd geraadpleegd. Er werd een speciale poging gedaan om de redenen te achterhalen voor het ontwerp dat door die organisatie was ontwikkeld tijdens haar vele maanden

